

ŠATNA 8

Školní časopis ZŠ Vsetín, Luh 1544

Školní rok 2014/2015

Březen

Jakub

Speciál.....

Milí čtenáři,

V minulém čísle jsme vám slíbili, z pozice členů redakce, postupně představení členů našeho týmu. Tento slib tedy tímto nyní plníme a představíme vám **Kryštofa Borusíka**. Než to však uděláme, máme pro vás ještě několik speciálních rozhovorů i článků –toto číslo můžeme označit jako Speciál!

Alexandr

První speciální záležitostí je to, že jsme se coby redakce **rozšířili** o další členy. Na fotografiích níže najdete kompletní redakci v aktuální podobě. Někteří členové již napsali své první články a jejich příspěvky v této Šatně také najdete.

Kristýna

Dále bychom se s vámi rádi ohlédlí za časem provoněným jehličím a jmelím, za časem, při kterém každý z nás alespoň na okamžik zjihne, za časem plným očekávání a překvapení a když jsou očekávání příliš velká, tak i za časem zklamání. Ano, jistě již tušíte, že se společně ohlédneme za **proběhlým časem předvánočním a vánočním**, protože nás zajímá, jak jste to letos měli vy.

Viktorie

Dále vás seznámíme s různými akcemi, soutěžemi a olympiádami, protože se jich urodilo opravdu velké množství. Posbírali jsme velmi různorodé informace a nyní je předáváme i vám, abychom si všichni společně mohli uvědomit, co vše se u nás ve škole děje, co je třeba zlepšit a můžeme si také společně uvědomit, v čem jsme všichni **FAKT DOBRÍ!**

Samuel

Aneta

Vaše redakce ☺

Patrizia

Redakce se představuje – Kryštof Borusík

Sedíme ve sborovně, Kryštof se usmívá a já se začínám ptát:

Lenka: „**Kryštofe, rubriku Zábava máš na starosti již dlouhou dobu. Jak jsi k ní přišel? A proč Ptákoviny?**“

Kryštof: Úsměv. „Při jedné čtvrtetní schůzce k časopisu mě napadlo, že v každém časopise je zábava. Vtipy jsou obecně všude. Taťka, když se něčemu směje, tak říká „to je ptákovina“, proto název rubriky Ptákoviny.“ (Smích)

Lenka: „**Smích. „To je dobré. Tvé příběhy jsou nápadité a originální, kam chodíš na nápady?**“

Kryštof: „Sedím u stolu, mám v ruce propisku a přemýšlím. Napadají mě různé věci.....to ne, to je blbost, škrtnu to, začárám, zahodím. Dál sedím a pak mě něco napadne a vytvářím souvislosti. A už jedu a postupně se příběh rodí.“

Lenka: „**A stane se někdy, když tak s tužkou sedíš, že tě nic nenapadne?**“

Kryštof: „Když vyčkám, tak to přijde. Pak píšu, píšu, píšu nápady, jak mi chodí. Nejhorší je to psát, to mě pak bolí ruka ještě půl hodiny poté. Musím psát, dokud mám nit, nesmí se přetrhnout.“

Lenka: „**Úsměv. „Je vidět, že tě to baví. A jak trávíš svůj volný čas?**“

Kryštof: „Každý den mám něco – kroužky Vsacan (úterý a čtvrtek), keramika (středa). V pátek chodím do knihovny. V pondělí máme dlouhé vyučování ve škole (9 hodin). A každý večer ještě čtu, někdy čtu i ve škole. Čas věnuji i úklidu. Já jsem takový strašně pořádný, to mám po babičce. A sbírám čtyřlístky, staré mince a ubrousky a ty si přerovnávám. A ještě sbírám modely autíček a mám je ve vitríně. Jednou za měsíc ji uklízím.“

Lenka: „**Údiv.**“

Kryštof: Kryštof se směje a pokračuje. „Sbíral jsem i obaly od kapesníků, ty už jsem ale zrušil. Mám na to i různé sešity – třeba na mince. Také mám sešity na Rybičky a Savce, kde píšu různé informace, co se dozvím. A měl jsem sešit i na ponožky. Mám spousty sešitů na různé věci. Ale sport mě moc nebaví. Dál nás babí zásobuje – nosí nám živá kvítka. Ale já je nemám čas zalévat. Babi vždy nadává, že jsou suchá – nemám čas je zalévat.“

Lenka: „**Údiv a smích. „Máš tedy sešity na všechno možné. A co nápady na své články a vtipy, na ty máš také sešit?**“

Kryštof: „Zapisuji si vtipy – na to mám zvláštní slepené papíry a tam si je zapisuji. Také si zapisuji, co vše musím udělat, protože mám rád přehled. A také mám rád čisto. Často uklízím, rád uklízím, vlastně uklízím, když mám volno. Nemám rád nepořádek.“

Lenka: „**Překvapený výraz. „Co na tvou pořádkumilovnost a uklízení říkají lidé z tvého okolí?**“

Kryštof: „No sestra Kája není moc nadšená, když jí říkám: Kájo, uklid' si to. Mám rád pořádek a mám tendence přerovnávat věci ostatním, ale snažím se ovládat a nedělat to. Asi to mám po babičce.“ Kryštof se smíchem pokračuje. „Totiž když přijde babička, tak mamce uklidí a mamka je pak našťvaná. Já se snažím věci nepřerovnávat, hlavně mamce. Musím se hodně hlídat!“

Lenka: „**„Vidím, že se nestíháš nudit.“**“

Kryštof: „Mám toho hodně a zavinil jsem si to sám, když bych to tak řekl.“

Lenka: „**„Kryštofe, kdybys měl charakterizovat, čím se v životě řídíš. Kdybys měl říct čtenářům nějaké tvé motto, jaké by to bylo?**“

Kryštof: „Co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítřek!“

Lenka: Se smíchem „To je dobré motto. Řídí se jím všichni – tedy alespoň jednou z upravených verzí, které znám. Jednou z nich je Co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítřek, protože pozítří je také den!“ Smích oba.

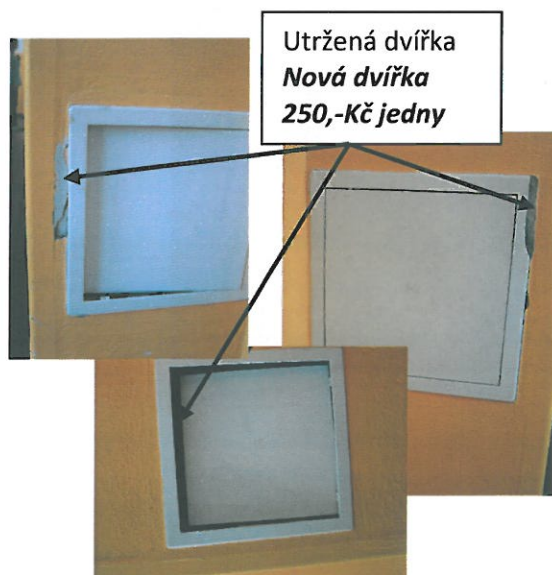
Spolu s námi se smála i paní učitelka Svatava Obrová, protože rozhovor se uskutečnil ve sborovně, kde byla částí rozhovoru přítomna i ona, když se připravovala na výuku. Její reakce byla naprosto úžasná a musím se s vámi o ni podělit! „**Kryštofe, ty jsi naprosto úžasný syn. Jak to, že ses nenarodil mně?**“. Kryštof: „**To si úplně všichni nemyslí, že jsem úžasný, zvlášť když začnu přerovnávat.**“ A všichni jsme propukli ve veliký smích. V tomto rozpoložení jsem Kryštofovi poděkovala za rozhovor a všichni jsme se s úsměvem na rtech rozešli každý po svých povinnostech.

Rozhovor pro vás připravila Lenka Šimková

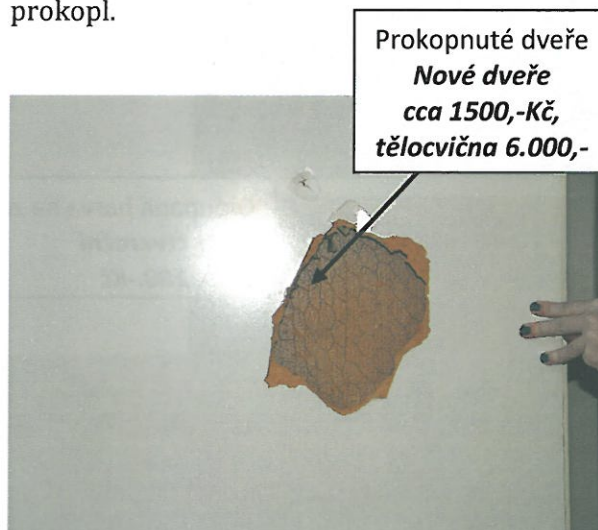
Chceme ve škole lepší vybavení? Tak se snažme! aneb Proč nejsou peníze na vše, co chceme.....

Přátelé, jistě jsme si každý z nás již alespoň jednou všimli vandalismu, který se kolem nás děje. Zničené zastávky, urvané a vysypané koše, pomalované zdi, utrhaná prkna na lavičkách..... Jak nám krásně začíná den, když stojíme na zastávce a díváme se na **kosočtverec s divnou čárkou uprostřed**. Nebo si nemáme kam sednout na lavičku, protože prkna jaksi chybí a **železo by se nám vrazilo kamsi**. Nebo když se prodíráme hromadou odpadků sválejícím se košem uprostřed chodníku a přidá se k nám po cestě **přilepený papír na podrážce**. Nebo si na záchodě, kam občas chodíme všichni, **zmáčíme nohavice**, bůh ví čím, protože vedle nás je ucpaná mísa vymotaným toaletním papírem a záchod protéká. Na každého z nás to působí jinak – většina lidí to odsuzuje a někteří mladí v tom bohužel možná vidí znaky hrdinství a svobody projevu. Ale určitě ne všichni mladí!

Souhlasím, že svoboda projevu a vlastního názoru je důležitá. A podpora obojího také. Uvědomuji si také, že svoboda a schopnost projevu vlastního názoru s sebou také nese **zodpovědnost** za to, co říkám i co dělám. Uvědomuješ si to i Ty? Především Ty, který toto děláš a svým jednáním ničíš práci někoho jiného? Ta „práce někoho jiného“ dotýčného stála nejenom čas, ale i peníze a jeho energii. A teď půjde a po „projevu svobodného názoru někoho jiného“ začíná znovu. Obracím se nyní na všechny z vás, kteří toto či něco obdobného děláte, s otázkou PROČ? Já to opravdu nechápu a ráda bych pochopila! Prosím nechte mi kdekoliv anonymně odpovědi na papírků, pokud se stydíte odpovědět veřejně třeba prostřednictvím e-mailu nebo jen tím, že za mnou přijdete. Dávám tímto prostor se vyjádřit všem bez hrozby trestu a s možností pochopení.

Zkus si představit situaci, že **něčeho dosáhneš a někdo přijde a Tvé dílo zničí**. Zkus si představit, že každé Tvé dílo. Jak dlouho Tě to bude bavit a jak dlouho bude trvat, než se necháš odradit a přestaneš důvěřovat? A za jak dlouho přestaneš dávat druhým šanci? Možná teď namítneš, že to nic není namalovat zeď, spravit umyvadlo, přivařit koš, zasklít okno, opravit kliku apod. Možná jo, možná ne. **Už jsi to někdy zkusil?** Alespoň jednou namaloval zeď? Nebo opravit klíčovou dírkou, ve které byly špendlíky. Nebo opravit dveře, které někdo prokopl.

Nebo změřit, vypočítat, objednat a namontovat sklo, které někdo rozbil? **Ano, toto vše, a ještě mnohem více, se děje u nás ve škole.** A zde se dostáváme i k tomu, že to okno, dveře, umyvadlo, cedulky, barvy na zeď „někdo nebo někteří“ zaplatil. A krom vybavení i práci lidí, kteří to udělají. Myslím tím nyní vedení školy – o tom, co se bude platit, kdy a v jaké výši, není jednoduché rozhodnout, protože množství peněz **JE OMEZENÉ!**

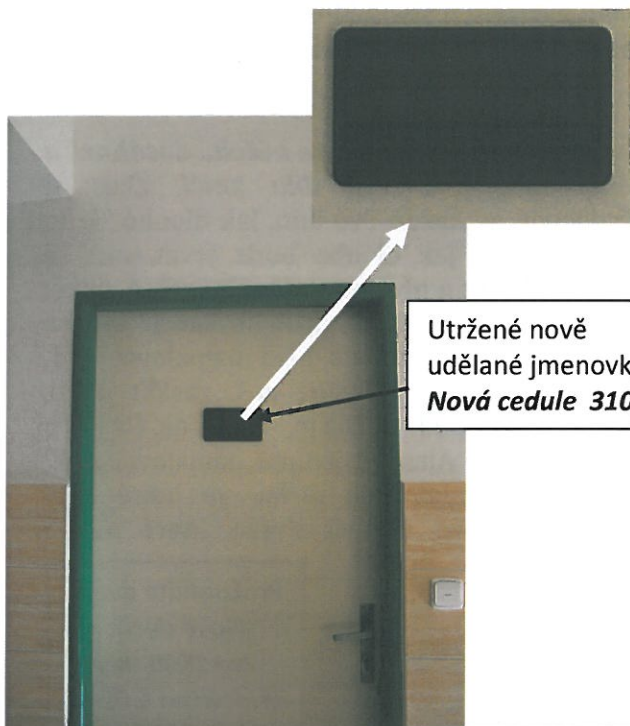
A pak čas tráví tím, že řeší, kdo co udělal, kolik bude stát oprava, jaký je podíl žáka a kdy to Jeníček školníček opraví. Proč raději nedáme prostor vedení rozhodovat o tom, co se může koupit nového nebo vylepšit? Tímto naším uvědomělým přístupem můžeme změnit hodně. **Asi i Ty víš, co to znamená „si na něco šetřit“. Tak si zkus představit, že si na „to něco“ našetříš a někdo přijde a zničí Ti to.** A Ty už nemáš na to, koupit to znovu. Co to s Tebou udělá? Jak Ti bude? A takto nějak se můžeme cítit všichni, kteří se o něco snažíme! Snažíme se o to, aby bylo lépe – aby se nám společně žilo lépe, protože ať chceš či ne, tak všichni ve škole trávíme spoustu času.

Obracím se nyní na všechny! Podívejte se na fotky - zde vidíte, co vše redakce našla **za pouhých 10 minut cesty po škole** (a to jsme zachytili jen zlomek). Podívejme se a zkusme se společně zamyslet, co s přístupem k ničení může udělat každý z nás, i když nejsme ti, kteří ničí. Za vaše návrhy předem děkuji ☺. A protože jsem pozitivní realista tak za sebe pevně věřím, že se to podaří v naší škole zlepšit a že budou nové věci přibývat, protože ty, které tu jsou, nebudeme ničit. ☺

Utržený kryt radiátoru
Nový dekl 100,-Kč jeden

Utržené nově
udělané jmenovky
Nová cedule 310,-Kč

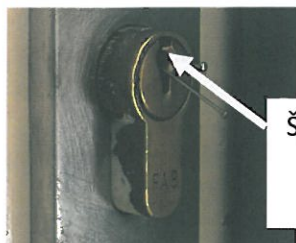
Utržené umyvadlo
Oprava cca 5 hodin práce

Oloupaná barva na zdi
**Metr čtvereční
150 - 200,-Kč**

Špendlíky v klíčové dírcě
**Nová fabka 250,-Kč +
30,0-Kč jeden klíč**

Lenka Šimková a kol.

Aplikace, internet, technika.....

Co se nejvíce letos kupovalo za dárky?

Letos se nejvíce kupovala **elektronika, oblečení a zážitky** (např. poukaz na jízdu sportovním autem). S průzkumů také vyplývá, že letos 38% Čechů za dárky zaplatilo částku mezi **4000 až 8000 Kč**. Což je průměrně víc o 2000Kč než loni.

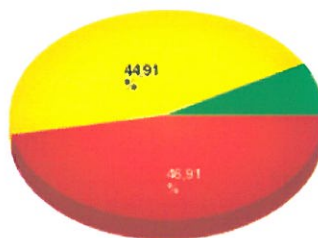
Také je známo, že **70% nakupovalo na internetu** a zbytek dárků je koupeno v kamenných prodejnách, nákupních centrech atd.

Mnozí z nás jistě před Vánoci zažívali stres z toho, kde a hlavně kdy pořídit dárky, a proto se rozhodli nakupovat na **e-shopu** v pohodlí domova a také proto, že tam bývá širší nabídka, výhodnější cena a spousta dalších výhod.

Jako způsob dopravy zvolila většina zákazníků **kurýrní služby** (DHL, PPL apod.), přičemž pouze malé množství lidí (8 %) věřilo České poště. Poměrně překvapivě si 45 % Čechů si zvolilo možnost osobního odběru. Za dárky se na internetu nejčastěji platilo **platební kartou** (62,5 %). Uhrazení v hotovosti při osobním odběru potom zvolilo přibližně 14 % zákazníků a dobírku pouze 13 % Čechů. Bankovní převod potom využilo pouze 10,5 % lidí.

Jakému způsobu doručení zásilky dáváte přednost?

■ dopravní společnosti (DHL, PPL atd.) 258 (46.91 %)
■ osobní vyzvednutí 247 (44.91 %)
■ Česká Pošta 45 (8.18 %)

Z průzkumu je také patrné to, že se Češi pomalu ale jistě učí větší **ostražitosti při nákupu na internetu** a neřídí se pouze cenou produktů.

Svědčí o tom fakt, že 52 % lidí nakupuje pouze v prověřených e-shopech, s nimiž mají zkušenosti sami, nebo jejich okolí.

Tomáš Batrla

Dvě nejlepší aplikace do školy

1. Angličtina hrou

Aplikace: Busuu

Na jaký předmět se šikne: angličtina

Platformy: Android

Cena: zdarma

Stahuj zde: <http://1url.cz/2fkw>(Android)

Angličtinu hravou formou si můžeš stříhnout s aplikací Busuu pro děti.

Ta tě naučí základní slovíčka, jako jsou třeba názvy barev. Až to všechno zvládneš, tak přejdi na Busuu pro dospělé. Na to už musíš být v angličtině opravdu zkušený.

2. Chytré kartičky

Aplikace: Flipcards

Na jaký předmět se šikne: vlastivěda a dějepis

Platformy: iOS

Cena: zdarma

Stahuj zde: <http://1url.cz/nfk1>(Apple)

Flipcards je jednoduchá hra založená na principu spojení kartiček s otázkami a odpověďmi. Vypadá to tak, že na jedné straně máš data z vlastivědy a na druhé správné události, které k nim máš přiřadit. Do hry si navíc můžeš stahovat stále nové kartičky.

Co nového v naší škole.....

Zápis prvňáčků

„Mami, kdy už půjdu na ten zápis?“ ptá se malý klouček ve žlutém svetru a věší se na mámu. Ta si promne oči, uhladí zelenou halenku a klidní ho slovy: „Vydrž, už za chvíli.“

Chodbou se vine dlouhý had z židlí. Rodiče se svými dětmi čekají, až na ně přijde řada. Kluci a holčičky si tiše kreslí, skládají autíčka a rakety z lega nebo spokojeně sledují televizi. Jsou to učinění andílci. Jen jedno dítě se vymyká běžným případům. Je to nositel žlutého svetříku. „Na zápis! Na zápis!“ skanduje a dál se věší po své mamince.

„Nechceš si jít kreslit?“ ptáme se ho.

„Ne!“

„A co lego?“

„Ne!!“

„A pohádka v televizi?“

„Néé!!!“

Chodba hlučí. Úderem dvanácté jako by někdo vyměnil ty hodňoučké dětičky za pobíhající rošťáky. Všechny děti chtějí na oběd. Podle jejich měřítek tu strávily už dost času. Netrpělivě pobíhají po chodbě a v bříšcích jim kručí.

„Mámííí!“ křičí žlutý svetřík. Chlapečkova hlava se kývá sem a tam a on zkouší vrzavost židle.

„Ale no tak, Mirečku, raději mi pověz, jestli chceš do angličtiny, nebo do sportovní třídy. Tam bude i Filípek.“

„Chci domů!!!“ vřeští Mireček a začíná dupat.

Maminka si mne spánky. Hlava jí třeští a už neví, co by udělala, aby uklidnila svého synáčka. Ve chvíli nouze nejvyšší se otvírají dveře a zlatovlasá paní učitelka s očima jako letní obloha pronese andělským hlasem něco jako kouzelné zaříkadlo:

„Další, prosím.“

„Hurá,“ ječí Mireček a jako válečník z Kartága se hrne do třídy.

Maminka si oddechne, znova si uhladí zelenou halenku a vstoupí za ním. „Už aby byl v první třídě!“

Markéta Hurtová, 8.B

Mezi námi zvířaty

Tučňák Humboldtův

V prosinci jste přispívali **na Tučňáka Humboldtova do ZOO Zlín**. Podařilo se vybrat neuvěřitelných **6.748,-Kč!** ZOO Zlín velmi děkuje za přízeň.

Termín návštěvy ještě upřesníme, ale **kdože může jet, už víme ☺**. Vzhledem k výši příspěvku, do ZOO Zlín na zábavnou vzdělávací přednášku na tudy může jet:

I. B Mikulec Matěj

III. A Chroustová
Karchzuková
Tvrdoň Michal

III. B Anděl Martin
Jakubec Filip
Krajčí Jan
Lukáš Matěj
Macháček Martin
Marková Aila
Němčák Martin
Paroušková Veronika
Vetešková Josefína

V. A Čala Jaroslav

V. B Kostková Valentýna

VI. B Fojtík Jiří
Krabicová Barbora
Ptáčková Aneta

VI. C Juřica Jan

Pokud ses nenašel tak nesmutni, vypadá to, že se budou doplňovat místa! Tak pokud byl tvůj příspěvek kolem 50,-Kč, tak tu je dost dobrá šance, že tě osloví Lenka Šimková, vedoucí školního klubu, s šancí jet také :-D

Vaše příspěvky

Pes jako dárek

Chtěl bych apelovat na všechny rodiče, které jejich potomci bombardují přáním, že chtějí k Vánocům psa. Nebud'te hloupí a nepodléhejte dětskému vydíračskému pohledu, jestliže si nejste jisti, že se o psa zvládnete postarat a věnovat se mu. Dávat mu to, co každý pes potřebuje – čas, lásku, výchovu a ne jenom žrádlo.

Přiznejme si to na rovinu! Každé dítě je v podstatě dítě a je na vás, abyste měli rozum a nebyli jedni z těch, kteří plní útluky zvířaty.

Díky ;-)

Alexandr Cieslar

O zvířata se musíme starat

Třeba pes. Ten se musí každý den venčit, krmit a pečovat o něj. Nebo želva. Ta se musí krmit živými nebo suchými červy, čas od času se musí pustit na zem. Nesmí se zahrabat do země a bacha na ruku.

Poznej svého učitele.....

Zdravíčko!

Je tu další díl školního časopisu. Dnes vám představím vítěze a učitele, kteří byli na fotkách z minulého čísla. Vítězi se stali.....

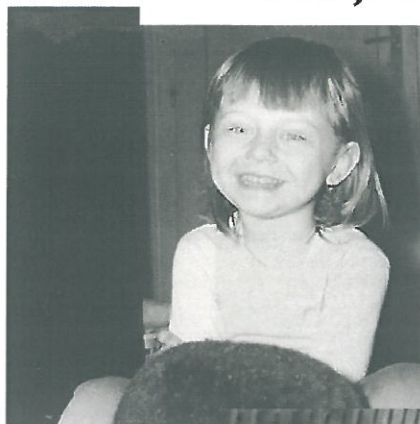
Daniel Cabák (VIII.B), Veronika Konečná (VIII.B) a Adéla Orságová (VI.B).

A kdo byl na fotkách??? Fotka č. 1 byla paní učitelka Vyškovská. Fotka č.2 byla paní učitelka Šerá. Tak doufám, že se vám povede i nadále úspěšně hádat!

Těším se v dalším čísle!! ☺

Eliška

KDO JE TO?

1.

2.

Zábava :-)).....

Ptákoviny

Před školou stojí Pepíček a brečí. Přijde k němu učitelka a ptá se, proč brečí. „Protože před chvílí šel do školy pan ředitel, upadl na naší klouzačce a zlomil si nohu“. „No tak nebreč, on se brzo uzdraví.“ „Já vím, ale všichni kluci ze třídy to viděli, jenom já ne“.

Pepíček přijde domů a maminka křičí: „Pepíčku, proč jsi snědl ty peníze?“ A Pepíček odpoví: „Ale mami, vždyť jsi mi je dala na oběd“

„Pepíčku, ve středu napiš bod A“, řekne paní učitelka. Pepíček stojí u tabule a nic nedělá. Učitelka mu říká: „Pepo, proč nepíšeš bod A!“ „Říkala jste ve středu, dneska je pondělí!“ pohodově odpověděl Pepíček.

Pepíček leží v nemocnici, přijde maminka a ptá se: „Ach jo, neříkala jsem ti snad, že si máš dělat úkoly?“

„Ale já je dělám!“ rozkřikne se Pepíček.

„A co jsi měl za úkol, prosím tě, zlomit si ruku?“ hubuje ho maminka.

„Ne, měli jsme si procvičovat pády a já zkoušel.“

Kika Škrobáková

Jelikož byly ty Vánoce, tak jsem se rozhodl přidat pár vtipů, ať se pořádně zasmějete.

Jeden kapr ve vaně povídá druhému: "Je mi nějak zima!" "Vydrž, za chvíli tě obalí"

Do horského hotelu přijíždí lyžař, který tam pravidelně každým rokem jezdí. Recepční se ptá: "Ráčíte si přát pokoj 26 tak jako posledně?" „Samozřejmě!“ „Snídani a večeři také jako posledně?“ „Samozřejmě“ „A budete si přát, aby vás odvezli do stejné nemocnice jako posledně?"

O Vánocích říká maminka Pepíčkoví: „Pepíčku, zapal vánoční stromeček." Za chvíli přijde Pepíček a povídá: „A svíčky taky?"

Dvě blondýny se rozhodnou, že vyrazí do lesa pro vánoční stromeček. Bloudí po lese hodinu, dvě, tři... Pak se ozve: „Ivano, máš něco?“ „Ne a ty?“ „Já taky ne, tak co kdybychom vzaly nějaký bez ozdob?"

Vrátí se pán z vánočního nákupu, hledá peněženku a místo ní najde jenom kartičku: Vesele Vánoce přeji kapsáři.

„U nás doma je pod stromečkem jedna a tatáž věc každé, ale opravdu každé Vánoce", říká spolužákům Vašek. „A co prosím tě? „Stojan!"

„Ti věstci měli pravdu, že roku 2000 bude konec světa!" zjistil vánoční kapr pod paličkou.

„Pane šéf, můžete mi dát zítra volno?" ptá se v práci pan Urbánek. „Manželka chce, abych ji pomohl s vánočním úklidem. 'Z takového důvodu Vám přece nebudu dávat volno." rezolutně odmítne ředitel, Děkuji." oddechne si zaměstnanec, Věděl jsem, že je na Vás spolehnutí."

Kryštof Borusík

Sněžník

Jak jsem se ráno probudil, viděl jsem, jak se na okno snášejí malé chundelaté vločky sněhu. Konečně, po tak dlouhé době! Už dávno měl napadnout sníh, z něhož bychom mohli stavět sněhuláky a iglú.

Mé probuzení bylo pichlavé jako jehelníček: „Ach jo" Povzdechl jsem si, když jsem se posadil na posteli a zjistil jsem, že mi jen kápka voda prosakující kolem střešních oken. Pěkná představa, že postavím největšího sněhuláka v okolí, se rozplynula jako pára nad hrncem. Bylo zase obyčejné ráno v prapodivné zimě kde ani sníh nepadá.

Sněžník - pokračování

A jelikož jsem měl vyschlo v krku, využil jsem náhlého probuzení a šel jsem se napít. „Ťuk, ťuk, ťuk“, ozvalo se z terasy, málem jsem zhrčel ze schodů jak jsem se lekl, protože to není nic obvyklého, aby Vám ve dvě hodiny ráno někdo klepal na dveře od terasy v půdním bytě spojeným s tím v sedmém patře. Jako myška jsem potichounku přistupoval ke dveřím. „Ťuk, ťuk, ťuk“ ozvalo se zas. Chvíli se ve mně odehrával boj zvědavost proti strachu, ale zvědavost byla větší a silnější a tak jsem nakonec pomalu ty dveře otevřel.

A nestačil jsem se divit u dveří stál skřítek velký asi jako přerostlý fazolový lusk a usmívající se na mě od ucha k uchu. Myslel jsem si, že ještě spím a tak jsem se raději štípl do ramene. „Jau“ vykřikl jsem bolestí. „Jau“ zopakoval po mně panáček domnívající se asi, že je to pozdrav lidí a jen tak hala bala vešel k nám do bytu. Chvíli se rozhlížel jako by už tu byl mnohokrát a pak se mě zeptal jemným hláskem, jako když padají okvětní lístky z právě opadajících sedmikrásek: „Kde tady máte lednici?“ S otevřenou pusou a očima, které mi div nevypadly z důlků, jsem ukázal ke schodům.

Skřítek se na mě pousmál a pomalounku sešel ze schodů. Asi se mu zdálo, že tu máme tmu a tak vyndal z kapsy malou modrou svítivou kuličku. Teprve teď jsem si ho mohl pořádně prohlédnout: Na hlavě měl světle modrou čepičku s bambulkou, která vypadala jako borůvka. Na sobě měl oblečený kabátek, jenž vypadal jako upletený z modrého nebe. Na kabátku zakončeném huňatým kožíškem byly přišity také 3 velké knoflíky. Na nohách měl potom obuté bělomodré střevíčky. No, řeknu Vám, byl jako z pohádky.

Už jsem ho slyšel šramotit v lednici, dodal jsem si trochu odvahy a sešel jsem za ním dolů do kuchyně. A teď světe div se: skřítek vytáhl z pravé kapsy malou tyč velkou asi jako půlka palce, a začal ji rozkládat, dokud z ní nebyl žebřík vysoký jako samotná lednice. Po žebříku vylezl nahoru a do malinkého kyblíčku začal seškrabovat led. Jakmile měl kyblíček plný, sešel ze žebříku, poskládal jej a neslyšně zase po schodech odešel nahoru.

Otevřel jsem mu dveře a on vešel na terasu. Do své prťavé vesmírné lodě si donesl kyblíček s ledem a vysypal jej do takové malé dírky vedle volantu. Šlápl na pedál, vzlétl, zvolal: „Jauváájs“ na rozloučenou a pomalu se vzdaloval, dokud nezmizel úplně. Potichu jsem zavřel dveře od terasy a šel si lehnout do postele.

Ráno bylo vše pokryto čerstvě napadaným sněhem.

Kryštof Borusík

Vaše příspěvky do Zábavy

IV.B byla v rámci suplované hodiny oslovena s nabídkou možnosti napsat příběhy do Šatny. Všichni příběhy napsali a k našemu potěšení někteří s uveřejněním v Šatně souhlasili ☺. A nyní předkládáme první příspěvky. **Další budou následovat v dalších číslech :-D.**

Řeka smrti

Anglickou královskou loď přepadli piráti. Všechny námořníky zabili, ale jeden jim uplaval. Chytil se klády a vlny ho odnesly na ostrov. Postavil si přístřešek a našel si bobule k jídlu. Když se probudil, zjistil, že je na ostrově. Vydal se hlouběji do džungle. Tam našel černou řeku, ve které plavaly kosti. Vydal se k jejímu pramenu. Když narazil na horu, kde pramenila řeka, objevili se lidojedi, kteří ohlodávali kosti a házeli je do řeky. Spatřili ho a začali ho honit, podařilo se mu utéct, ale pořád cítil, že ho stopují. Nevěděl, jak se dostat z ostrova, aby ho nezabili lidojedi. Potom ho ale našli. Utíkal, ale tentokrát byli rychlejší. Vylezl na strom pomocí nože. Lidojedi čekali pod stromem. Nastala noc a oni usnuli pod stromem. Napadlo ho, že přeleze na druhý strom z větve na větev. Potom z toho druhého stromu slezl a rychle odtamtud utíkal na pláž. Tam chvíli přespál. Ráno dostal nápad, že najde znovu kládu. Dlouho mu trvalo, než nějakou našel, ale nakonec se mu to povedlo. Na té kládě odplul do nějakého města, vyhledal rybářskou loď a ta ho dovezla až domů.

Matěj Škrobák, Petr Křenek, IV.B

Deník malého Matíška

Byl jednou jeden Matísek a bolelo ho břicho, tak šel na záchod. Bydlel v Číně. Jmenoval se Honkong, měl rád strašně chipsy a měl strašný hlad. V Číně pramení dobrá řeka, tak se z ní napil. A furt měl žízeň. A měl strašně rád Play station 4, který pak nefungoval a hodil ho do popelnice. A potom bouchnul.

Neznámí autoři

Rozhovory s učiteli.....

Vánoce

Protože čas Vánoční je jeden z opravdu silných zážitků – někdo si umí užít Vánoční pohodu a klid, jiný běhá a dokupuje dárky, uklízí, vaří, balí dárky, dělá seznamy co vše je třeba apod., a toto je první číslo v tomto roce, věnujeme Vánocům dostatečný prostor i v našem časopisu.

S cílem poznat, jaké měli naši učitelé Vánoce a jak strávili Silvestr, jsme jim položili následující otázky:

1. *Jaký byl Váš nejlepší dárek, co jste kdy dostal/a?*
2. *Jaký je Váš štědrovečerní pokrm?*
3. *Dodržujete nějakou vánoční tradici, - Jakou?*
4. *Čím si připijíte na silvestra?*
5. *Zvete na silvestra známé nebo jej pořádáte s rodinou?*
6. *Vydržíte na silvestra do půlnoci, do kdy?*
7. *Co věšíte na vánoční stromeček?*
8. *Jaký je Váš vysněný dárek?*
9. *Zapaloval/a jste někdy na silvestra rachejtli nebo to obstarává někdo jiný?*
10. *Postíte se na silvestra, abyste viděl/a zlaté prasátko?*

Mgr. Minarčík

1. Nevím jestli nejlepší, ale asi první, co si pamatuju, byla nějaká plyšová hračka, ale nevím jaká.
2. Jak kdy, jím rybí maso, ale jenom jako filé. Nemám rád kapra, nechutná mi.
3. Ano, chodívám do kostela.
4. Šumivým vínem.
5. S rodinou.
6. Ano. Spát chodívám tak ve tři.
7. Klasické ozdoby, většinou velmi staré, rodinné ozdoby skleněné baňky. Velmi staré tím myslím co máme v rodině už několikery generace. Takže ozdoby nejsou současné, moderní.
8. Myslím, že nemám.
9. Myslím, že nezapaloval a ani neobstarává to kolem mě nikdo jiný nebo tak v rodině. Já abych řekl pravdu, tak já ten silvestr nepovažuji za nějak moc zvláštní den v roce. Podle mě je to den jako každý jiný.
10. (Pana učitele tato otázka velmi pobavila), Jeho odpověď však byla: „Ne, nepostím.“

Mgr. Papšíková

1. Abychom byli všichni o Vánocích zdraví.
2. Kapra salát a kyselici.
3. Pouštíme si ořechové lodičky.
4. Šampaňským.
5. Na silvestra zveme známé.
6. Vydržíme i do půl druhé
7. Baňky
8. Takový asi žádný nemám
9. Nemám to ráda
10. Ne, jenom můj manžel.

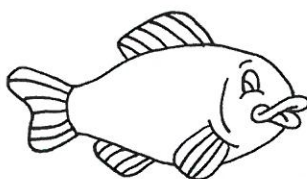

Mgr. Haplová

1. Když je celá rodina po hromadě.
2. Na štědrovečerní večeři máme čočkovou polévku, nebo jinou luštěninovou smaženého kapra nebo lososa a bramborový salát.
3. Ano dodržujeme. Rozkrajujeme jablíčko a dáváme si šupinu pod talíř a ještě pouštíme ořechové lodičky se svíčkami.
4. Šampaňským
5. S rodinou
6. Ano, i po. Tak rekord byl myslím do šesti do rána, ale většinou pak do těch dvou, ale podařilo se i do těch šesti.
7. Na vánoční stromeček věšíme baňky anebo slaměné ozdoby.
8. Vánoční zájezd u moře: palmy, písek, sluníčko, smaragdové moře.
9. Přenechávám to mužům.
10. Někdy ano někdy ne podle nálady už od rána, není to pravidelné.

Mgr. Teplá

1. Z dětství: Plakací panenka
2. Klasika: Houbová polévka buď bramborová, nebo nudlová a potom bramborový salát a opečený kapr.
3. Ano, krájení jablíčka takové ty základní loupání ořechů.
4. Vínem, šampaňské nemám ráda
5. S rodinou
6. Ano, jak kdy podle toho jak je člověk unavený. Někdy do pěti, někdy do půl jedné.
7. Každý rok je to jiné. Jeden rok dávám slaměné ozdoby, jeden rok dávám baňky.
8. Nemám takové přání.
9. Obstarává to někdo jiný, já se k tomu nehrnu.
10. Ted' už ne. Jako malá ano, ale ted' už ne.

Zažili jsme.....

II. A se podařil školní REKORD

Dne 11. 12. 2014 žáci z II.A, v hodině Výtvarné výchovy, vytvořili krásný barevný **Vánoční řetěz**. Pracovalo na něm 16 dětí a byl vyroben během jedné vyučovací hodiny (za 45 minut). Vánoční řetěz byl dlouhý **40,5 metru** a podařilo se tak vytvořit Školní rekord! Všechny děti pracovaly s radostí a velkým odhodláním. Těšíme se na příští rok při překonání našeho rekordu. Kdo se chce připojit? Překoná nás někdo?

A jak se k akci vyjádřily samy děti?

- „Byl to můj nejlepší zážitek ze školy! Byl to můj největší den.“ (Vojta)
- „Byl jsem šťastný a překvapený, že se nám podařil rekord! Byla to legrace.“ (Jirka K.)
- „Máme to v kapse.“ (Bobo)
- „Byla to legrace.“ (Kuba)
- „Byl to můj nejlepší zážitek a moc jsem se bavil.“ (Ruda)
- „Byl to můj nejlepší pocit a byla jsem šťastná!“ (Kája)
- „Byl to můj nejlepší zážitek na světě.“ (Kryštof)
- „Super se mi to dělalo.“ (Lukáš)
- „Bylo to takové trochu těžší, netušil jsem, že vyhrájeme.“ (Mireček)
- „Byla jsem vyčerpaná!“ (Mája)
- „Byl to největší zážitek ze všech zážitků, super!“ (Táda)

Mgr. Věra Staňková

Trosečníci aneb Jak VI.A přežila

Ve dnech 20. a 21.3. se uskutečnil již třetí adaptační kurz v tomto školním roce, nyní pro žáky třídy **VI.A**, a jejich třídní učitelku Mgr. Renatu Haplovou. Celý program vedla Bc. Lenka Šimková a s večerní částí pomáhala Mgr. Zuzana Tkadlecová.

Tentokrát se účastníci ocitli na palubě letounu, který se zřítíl a začal tak „**boj o přežití**“ a ostrově, který byl osídlen domorodci. Nedalo se přežít jinak, než se vzájemně respektovat a spolupracovat. Ačkoli se málem stalo, že se účastníci nezachránili, tak se nakonec všichni semkli a počínající vzájemnou spoluprací, tolerancí a respektem se zachránili. Prostřednictvím různých zábavných aktivit na téma „Trosečníci“ jsme se učili **vyjádřit svůj názor a zároveň respektovat názor druhého, spolupracovat v týmu, řešit problémy ve skupině a umět vyjádřit a popsat různé situace**. Veškeré zážitky vedly k hlubšímu poznání sebe sama i ostatních, tím k lepšímu pochopení a snad i přijetí nejen sebe, ale i spolužáků a pedagogů. Ze zpětných vazeb každého z účastníků vyplynulo, že je třeba pokračovat dál a na stmelení kolektivu tento jeden víkend nestačí. Všichni se shodli, že by bylo velmi přínosné, absolvovat program/kurz navazující.

Lenka Šimková

KARNEVAL

V kulturním zařízení Sychrov se v pátek 20.3.2015 roztančil „dětský karneval“, který byl součástí společenského večírku rodičů a přátel Základní školy Vsetín, Luh 1544.

Na maškarní rej se děti moc těšily. Po velkých přípravách se mohly konečně ustrojít do originálních masek ze světa pohádek a zvířátek.

Vyzdobený sál zaplnili rodiče spolu s desítkami pohádkových bytostí natěšených na karnevalovou show, která byla vyplněna hlavně tancem a zábavnými soutěžemi.

Tancovalo se s metlou, s klobouky a s balónky. Nechyběl tanec malého ptáčka, tanec nosorožců, tanec muzikantů a dlouhá mašinka. Soutěžilo se v přecházení pohyblivého chodníku, hodu na cíl, skocích s balónkem či přenášení míčku na lžičce. Hudební přestávky vyplnily děti pěknou písničkou.

Na závěr proběhla dětská volenka, kdy si na tanečním parketu zatancovali s dětmi i rodiče.

Tečkou maškarního reje bylo losování bohaté tomboly, kterou připravili učitelé, rodiče a přátelé školy. Děti si tak odnášely nejen pěkné ceny, ale také sladkou odměnu za krásné kostýmy.

V průběhu večera byl program zpestřen vystoupením dětí, které navštěvují taneční kroužky naší školy (aerobic, country tance, folklór, latina). Malé tanečnice a tanečníci sklídili od publika velký potlesk a obdiv. Je až neuvěřitelné, co dokáže zapálení vedoucích kroužků a nadšení dětí.

Není jednoduché takovou akci zorganizovat, ale radostný úsměv na tvářích všech návštěvníků byl pro pořadatele karnevalu a společenského večírku velkým poděkováním. A hlavně si ceníme toho, že všichni ti, kteří tuto akci navštívili nebo si symbolicky zakoupili vstupenky, tak podpořili školu – výtěžek akce je škole vždy věnován a je pro nás mnohem snadnější vytvářet bezpečnější a pohodovější prostředí pro naše žáky. Během doby, kdy se večírky konají, byly prostředky použity na vybavení keramického ateliéru, na zakoupení židlí pro žáky do dílen, kamerového systému v prostorách budovy a zahradního domku na školní zahradě. Děkujeme a těšíme se na setkání zase za rok!

Text: Naďa Dorňáková
Foto: Mirka Jašová

Lyžování v Luhu

V letošním školním roce pořádala ZŠ Luh dva lyžařské výcviky. První byl zaměřený na žáky **prvního stupně** a proběhl v termínu 9. -13. 2. v lyžařském areálu **Kyčerka**. Jednalo se o dojíždějící kurz, kdy výcvik probíhal vždy dopoledne a v odpoledních hodinách se žáci navraceli zpět do školy. Na tento kurz se přihlásilo 37 dětí z 1. - 3. ročníků. Děti byly rozděleny do čtyř družstev na základě svých lyžařských schopností a dovedností. Po celou dobu kurzu se děti snažily a vynaložily při lyžování nemalé úsilí, neboť počasí jim nebylo vždy příznivě nakloněno. Za jejich celotýdenní snahu si pro ně paní učitelky připravily překvapení formou lyžařských závodů, které proběhly poslední den lyžařského výcviku. Těch se děti zúčastnily s nadšením a plným nasazením, za což byly oceněny pamětními listy, diplomy, medailemi a sladkostmi.

Druhý lyžařský kurz se uskutečnil v termínu 2. -6. 3. v areálu Karolinka – Bzové. Tento kurz byl již pobytový a zúčastnilo se ho **61 žáků ze 7. a 8. ročníků**. Kromě každodenního lyžování si učitelé pro žáky připravili velmi pestrý a zábavný program formou promítání videí a fotek, her, soutěží, diskotéky a lyžařských závodů. Lyžařské závody proběhly ve čtyřech kategoriích, a že se bylo na co dívat. Žáci si totiž pro své učitele připravili překvapení v podobě kostýmů, ve kterých tyto závody absolvovali. **Ti nejúspěšnější a nejoriginálnější pak byli oceněni diplomy, medailemi a sladkostmi.**

Oba kurzy proběhly bez vážnějších zranění a bylo příjemné vidět, že jak žáci, tak i učitelé byli s průběhem kurzů spokojeni.

Mgr. Zuzana Tkadlecová, ZŠ Vsetín, Luh 1544

MASOPUST V ZÁKLADNÍ ŠKOLE V LUHU

V úterý 3. března 2015 se tak jako v loňském roce konal v Základní škole Vsetín, Luh 1544 Masopust s pochováváním basy. Chceme tímto oživit mnohdy opomíjené masopustní období, které trvalo od Tří králů až do Popeleční středy. **V tomto období se mají lidé především bavit a dosyta najíst, v noci před popeleční středou se tzv. pochovala basa a nastal 40denní půst, který končil Velikonocemi.** Program byl "pestrobarevný" a každý si v něm mohl najít své místo. Pro děti zde byly připraveny zábavné soutěže s tematikou Masopustu – např. "Hod jitrnicí", "Ulov si své prasátko", "Poznej masopustní postavy", "Kdo je na obrázku?", "Očihej a poznej koření" a "Hod míčků do medvědí tlamy". Soutěže připravili žáci ze ZŠ Luh pod vedením Lenky Šimkové, vychovatelky školního klubu. Kdo chtěl, mohl si vyrobit masopustní masku nebo si mohl nechat cokoli namalovat na obličej, vyrobit velikonočního zajíčka. Nechybělo bohaté občerstvení, fairtradový obchůdek a různé další mlsky.

Mimořádné na této akci bylo především to, **že velký podíl na organizaci a přípravě měli samotní žáci** včetně vaření „buřtguláše“ a dospělí spíše pomáhali a korigovali. Celý program byl zakončen masopustním průvodem, který končil slavnostním proslovem a pochováním basy. Celou akcí prošlo na stovku dětí a cca 50 rodičů a přátel školy. **K pořádající škole se připojilo Centrum dramatické výchovy Lilie – paní Zvaradoňová, Občanské sdružení Líška a také seniorky z klubu Thilie.** Všichni zúčastnění si celou akci užívali, vnímali ji velmi pozitivně a odcházeli s úsměvy na tváři.

Lenka Šimková

Sport.....

Stolní tenis

Dne 6. 2. jsem se vydala na Sychrov, kde se měl konat turnaj. Nejlepší proti nejlepším. T. J. Sokol Vsetín B proti T. J. Sokol Vsetín C. Jeden z hráčů je z naší školy jmenuje se Tomáš Fojtík. Hrál za T. J. Sokol Vsetín B. Tomáš Fojtík je docela dobrým hráčem. Každý hrál 4 zápasy. Tomáš Fojtík sice nevyhrál, dá se říct, že to prostě nebyl jeho den. Přesto ale hrál velmi dobře. Zápasy proti sobě byly velmi vyrovnané. Nakonec vyhrál tým TJ. Sokol Vsetín B a vyhráli těsně. Skončilo to 10 : 8 na zápasy. Takže opravdu jen tak tak. Myslím si, že hráči týmu B trochu podcenili hráče týmu C.

Patrizia Stuppiello

Vánoční pohár v lezení

V Lipníku nad Bečvou se 9. 12. 2014 uskutečnil 16. ročník závodů v lezení na umělé stěně. Naším žákyním se zde podařilo umístit ve všech kategoriích na stupních vítězů. V nejmladší kategorii 1. – 3. tříd **zvítězila Barča Plšková**. Krásné **druhé místo obsadila Adéla Plšková** v kategorii 4. – 6. tříd. Pozadu nezůstala ani Markéta Zvonková, která v kategorii starších žaček získala třetí místo.

Děvčatům gratulujeme a přejeme jim hodně lezeckých úspěchů!

Mgr. Zuzana Vyškovská

Tanečnice ze ZŠ Luh – 2. místo v mezinárodní taneční soutěži

V sobotu 7. března se členky taneční skupiny **L-Dance Luh** vydaly na první taneční soutěž a to rovnou mezinárodní. Volnočasovou aktivitu Latino Show v Základní škole Vsetín, Luh 1544, kterou vede trenérka a choreografka Bc. Lenka Šimková, navštěvují od října. Každý týden se zde učily další a další část choreografie a v posledních 2 týdnech se podílely na šití kostýmů společně s trenérkou, až nakonec byly kompletně připravené na účast v **7. ročníku mezinárodní taneční soutěže TanceR Cup 2015**, která se uskutečnila ve Zlíně. Soutěže se účastnilo na 90 tanečních skupin, které byly podle věku a tanečního zaměření rozdělené do 16 kategorií. Taneční skupina L-Dance Luh soutěžila v rámci taneční kategorie Show Dance Art, věková kategorie do 11 let. Zpočátku panovalo ve skupině veliké rozrušení z úžasných prostor sportovní haly, množství lidí i pestrobarevných kostýmů různorodých skupin. Rozrušení následně vystřídala nervozita z vlastního vystoupení, po několika zkouškách choreografie v chodbách haly došlo ke zmírnění stresu a šlo se tančit na „ostro“. Atmosféra byla báječná, tribuny plné návštěvníků, zvuk ostrý a světla perfektně doladila celkovou atmosféru choreografie. Podpůrný tým, Lenka Šimková (choreografka a trenérka) a Marie Fojtů (kamarádka a spoluvůdce dobré nálady), splnil svůj úkol a naše tanečnice - **Nikol Žalmánková, Adéla Plšková, Barbora Juříčková, Tereza Vášová, Natálie Tkadlecová, Michaela Čermáková i Kristýna Martinková** si celou soutěž náležitě užily, což se promítlo i v jejich výkonu, který je nominoval na krásné 2. místo. „Z výkonu a práce celého týmu i atmosféry taneční soutěže jsem nadšená! A mluvím za celý tým, když řeknu, že se určitě chceme tanečních soutěží účastnit dál a připravujeme i řadu tanečních vystoupení nejen na akce ZŠ Luh.“

Lenka Šimková

JARNÍ VSETÍN

JARNÍ VSETÍN – tak zní název výstavy, na níž se podíleli žáci Základní školy Vsetín, Luh 1544, které *baví tvoření a výtvarná výchova*. *Výstava byla zahájena 17. 3. 2015 v 16:00 hodin v nekuřácké umělecké kavárně Kiwi Kafé* (bývalá pizzerie V Patře). Celá vernisáž probíhala ve velice příjemné atmosféře.

Jak už samotný název výstavy napovídá, chtěli jsme společně přivítat jaro, zahnat zimu a zároveň představit naše město v jiných barvách, a to doslova! **Vernisáž byla uvedena představením Sněhová vločka**, které bylo v režii školního parlamentu společně s Bc. Lenkou Šimkovou, vychovatelkou školního klubu. **Tímto jsme definitivně zahnali nadvládu zimy a mohli jsme se kochat příjemnými obrázky s tématem jara, květin a Vsetína.** Školní parlament nám ale nepřichystal pouze divadelní zážitek, ale také bohaté občerstvení. Spousta z nás strávila v takto příjemné atmosféře celé odpoledne spolu s výbornou kávou, či čokoládou a při tom mohli jsme se dozvědět i něco užitečného o lidech kolem sebe.

V současné době je v základních školách celá řada talentovaných a velice nadaných žáků a mezi nimi je i stále více těch, kteří mají problém v některé oblasti týkající se vzdělávání, výchovy nebo vztahu se svými vrstevníky. Tyto děti se vyskytují všude kolem nás a setkáváme se s nimi denně, často o tom ani nevíme. Mnohdy nastávají situace, ve kterých si nevíme rady, jak s takovými dětmi máme jednat, jak k nim máme přistupovat, jak si vyložit jejich chování a projevy, jak jim pomoci ...

Proto nás napadlo, že si z této výstavy nemusíte odnést pouze příjemný pocit pramenící z pohledu na obrázky plné barev, jara a pohody, ale můžete se i něco **dozvědět o lidech kolem sebe**. Rádi bychom vám na naší výstavě představili nejběžnější handicap a problémy, se kterými se ve školách řada dětí, žáků, kamarádů a přátel žijících kolem nás musí vyrovnat.

Naštěstí v naší škole nejsou osudy těchto dětí lhostejné ani cizím lidem. V předvánočním čase, k nám přišli s nabídkou, dva mladí kolegové jedné maminky - Kamila Polonyová a Tomáš Žamboch, která se denně potýká s problémy, jež přináší postižení jejího syna. Výsledkem bylo uspořádání benefičního koncertu ve spolupráci s Masarykovou veřejnou knihovnou, která nám poskytla bezplatně prostory a občerstvení pro návštěvníky koncertu. Výtěžek akce byl předán naší škole a žákům třídy, kterou chlapec navštěvuje, byly zakoupeny relaxační pomůcky, které denně používají.

Kdo jste naši výstavu ještě nenavštívili, můžete tak učinit minimálně do konce května a při té příležitosti si dát něco dobrého, zastavit se a zpříjemnit si den!

Mgr. Karla Filgasová, ZŠ Vsetín, Luh 1544

Sněhová vločka

Když jsme se, členové našeho Školního parlamentu při Základní škole Vsetín, Luh 1544, jednou v úterý jako vždy sešli ve školním klubu, poprvé zazněl návrh, zapojit se do celostátního projektu **Sněhová vločka**. Padaly nejrůznější nápady např. poskládat velikánskou vločku s papíru, napsat slohovou práci nebo třeba vyfotit sněhovou vločku za letu. Chtěli jsme ale více, než jen udělat projekt s cílem vyhrát. Chtěli jsme také **příspěť něčím společnosti** a nápad Sněhové vločky se nám zdál jako dobrý prostředek. Debatovali jsme a nakonec tedy zvítězil návrh sehrát pohádkový příběh O Sněhové vločce! Ten jsme hráli pro děti ze školek: **Mateřská škola Vsetín, Kobzáňova 1537, Mateřská škola Vsetín, Luh I 1832 a Mateřská školka Vsetín, Na Kopečku 13**. Na počátku jsme hlasovali ze 3 námětů na představení a níže Vám zasíláme podklad, na základě něhož vzniklo představení. Příběh je prokládán fotografiemi pořízenými v průběhu odehraných představení, kterých bylo celkem 10. Také posíláme video, který Vám celý průběh přiblíží ☺.

A teď už k samotnému příběhu, který sloužil jako podklad pro naše divadelní představení:

Ukecali jsme vločku

Bylo, nebylo staré údolí a trpaslíci – Emil, Kuk, Chechtal a Šmajdalf. Ráno trpaslíci vstali a přečetli si noviny.

Trpaslík Kuk se zadíval do novin a vyhrkl: „Pojďte sem, hele koukněte na to!“ V novinách stálo: „Kdo dokáže, aby vločka neútočila na město, dostane velkou odměnu!“ Trpaslíci si článek prohlédli a krasavec Emil náhle promluvil: „Uklidnit vločku? No já nevím.... Ale těch peněz za to!“ Trpaslíci se dohodli na tom, že půjdou. „Cesta je dlouhá přes tři Iglú!“ promluvil Šmajdalf. Po dlouhé cestě došli k prvnímu Iglú. Kuk něco zpozoroval: „Hele tam, kdo jsi?“ Tajemný cestovatel promluvil: „Já jsem přišel pomoci, o vaší cestě jsem se dozvěděl od vesnického zpravodaje.“ „A jak Ti to máme věřit?“ „To nevím, ale mám super věci, které se vám budou hodit.“ Trpaslíci se shodli, že půjde s nimi.

Po přežení Iglú a dlouhé noci najednou zpoza kopce vykuklo druhé Iglú. „Pohyb!“, zavelel Kuk. Na kopci je zpozorovala vločka Kikule: „Nesmí se dostat k mému doupěti, zkusíme, co dokážou takoví malí trpaslíci a to nemehlo!“ Najednou, z ničeho nic, les hustý jak kaše. Trpaslíci byli z toho na větvi. Emil vykřikl: „Fuj, to je hnus! Samí studeno-chladivý sníh! To určitě ta vločka!“ „Jo, to ona!“ Promluvil Šmajdalf.

A na to cestovatel: „Na to budeme potřebovat jednu z mých věcí – kompas, určuje polohu!“ A tak se vymotali z lesa ven. Poté nastávala strašidelná noc. Kuk řekl: „Stmívá se, musíme si postavit stan.“

„Já donesu dříví na oheň.“ Řekl Šmajda, a na to Emil: „Obhlédnu to tu!“ Brzy ráno vstali a hned šli. Vločka mezitím vymýšlela plány: „Les je nezastavil, ale co příkop plný masožravých sněhuláků!“ Trpaslíci si mezitím vesele kráčeli. Cestovatel něco zahlédl: „Co se děje? Ta zem, příkop, Zpátky!“ Utíkali, co jim nohy stačily. Kuk na to: „Musíme se dostat na druhou stranu! A rychle!“ „Bacha na sněhuláky!“ řekl Šmajda. Cestovatel přemýšlel: „Mám to! Sněhuláci nemají šanci, když jim budeme skákat rychle po hlavách!“ „Moc se mi to nezdá, ale jiná šance asi není!“ řekl Emil. „Mám lepší nápad, mám tu pro ně speciální párečky od vyhlášeného řezníka!“ „Áááááá, pomóc!“ křičel Emil, když se zapotácel a skoro spadl do příkopu. „Mám Tě!“ zakřičel cestovatel. Trpaslíci si oddechli.

„To je to Iglú!“ zakřičel Kuk. Z doupěte už vyhlížela vločka Kikule: „Ne! Aj toto přešli!! Cestou na vrchol iglú spatřili malou chaloupku, utíkali k ní, aby se schovali před deštěm. Z něhož vyšly čarodějnice: „Milí trpaslíci, rády bychom vám pomohly, pojdte se k nám skrýt.“ Vstoupili do jejich skromného domova, už měly pro ně nachystaný čaj a očarovaly zlou silou, který je uspal.“

Za 15 dní se neočekávaně vzbudili: „Ohh, Pff, CoTo, Chaachaa“ se ozývalo z pokoje. Kikule: Co se to děje? Jak to, že jsou už vzhůru?! Dobrá Čarodějka se začne usmívat a tiše se zachechtá. Brzy trpaslíci nebojácně vyrazili do doupěte vločky. Před nimi se zjevily dveře do doupěte, Chechtal: Fíháš, parádní brána.“ Pracně ji otevřeli a vstoupili Kuk: Bléé, tolik špíny a ty pavučiny, Nepořádnice jedna!“ Na konci temné chodby se zvolna otevřely dveře. Kikule: „Vstupte!“ Trpaslíci se znechucením vešli dovnitř, tam už je čekala vločka. „Co chcete? Žirafu na Skitlsky?“ „Chceme mír s městem!“ řekl Emil. „To jste tu jen proto? To jste mohli klidně zavolat.“ Vločka se rozmyšlela: „Budiž, nechám vás a vy už sem nepolezete jo?“ Trpaslíci neváhali a volili ANO! A tak se rozloučili a šli domů pro odměnu. Tak dokázali to, co nikdo jiný nedokázal. Ukecali vločku! Zazvonil zvonec a pohádka je konec.

„Sněhová vločka“ – obsazení:

▪ Trpaslík Emil (růžový)	Jan Juřica
▪ Trpaslík Kuk (zelený)	Alžběta Polanská
▪ Trpaslík Šmajdalf (modrý)	Natálie Tkadlecová
▪ Trpaslík Chechtal (barevný)	Albert Ondruš
▪ Cestovatel	Jakub Juřica
▪ Vločka Kikule	Věra Jungwirthová
▪ Vloččin Poskok	Viktorie Divínová
▪ Vypravěč	Ondřej Čada
▪ Sněhulák I	Alena Hlobilová
▪ Sněhulák II	Marie Fojtů
▪ Sněhulák III	Michaela Šimková (alternace Kristýna Martinková)
▪ Čarodějnice I	Tereza Mucsková
▪ Čarodějnice II	Michaela Čermáková
▪ Čarodějnice III	Klára Hajdová
▪ Les, Vánice, Pomocník	Nikol Žalmánková
▪ Les, Vánice, Pomocník	Jan Gerža (alternace Marie Filgasová)
▪ Les, Vánice, Pomocník	Aneta Ptáčková

Školní parlament a další aktivní žáci Školního klubu

Školní parlament děkuje IX.C za vyrobené kulisy

Milá IX. C,

dovolte, abychom vám tímto **poděkovali za výrobu překrásných kulis**, které skvěle doplnily naše vystoupení. Každý kus, stromy i vločky, je originál a v každém je kus velké práce. O jejich kvalitě se také nedá pochybovat, protože vydržely nejen 10 vystoupení, také však delší pěší cesty z mateřské školy Na Kopečku a Kobzáňova. O jak vydařené dílo se jedná, vidíte sami na níže uvedené fotografii.

Členové představení „Sněhová vločka“

Vaše příspěvky do Umění

Fusion

Co to je?

Fusion je pěvecký rock-pop sbor.

Kdy a kde se scházíme?

Každou středu od 17:00 do 19:00 ve sborovém domě Palackého 156.

Jak probíhají zkoušky?

Na začátku si zahrajeme nějakou hru, rozezpíváme se. Po rozezpívání se postavíme na schody, kde zpíváme, já do sopránu. Zpíváme různé písničky od Foo Fighters, Kabátů, Imagine Dragons. Potom nám nějaký vedoucí popovídá něco na nějaké vybrané téma: přátelství, láska, rozchod,.....

Diskutujeme na toto téma.

Má smysl, když najdu správného partnera do života, žít s ním až do smrti?

Na konci Fusion je občerstvení. Potom služba, kterou určí nějaký vedoucí v průběhu zkoušky, umyje a utře nádoby. V 19:00 jdeme domů.

Po 19. hodině tam ještě zůstanou zpěváci, kytaristé a bubeník, radí se o nových písničkách a nacvičují je.

Napsala Lucie Malovaná, IX. C

Známe se?

Jsi žák naší školy? Věnuješ se ve volném čase něčemu zajímavému? Pokud ano, tak využij naší nabídky! Ať už jsi umělec (maluješ, píšeš, fotografuješ), sportuješ (děláš jakýkoliv sport aktivně nebo i jen rekreačně) či jinak tvoříš nebo se chceš představit v jiném světle, máš tu prostor! Stačí, když nám dodáš své příspěvky, fotky, článek (o tom, co děláš), výrobky či cokoliv, a my je uveřejníme!

A jak to probíhá? V prvním článku uveřejníme tvorbu a všichni zájemci z celé školy mohou hádat, kdo to tvořil. V dalším čísle pak buď jen uveřejníme Tvé jméno, nebo s Tebou uděláme rozhovor. Respektujeme Tvé rozhodnutí. A samozřejmě také uveřejníme výherce, který tipoval správně. **Výherci budou odměněni!**

Kdo toto namaloval? Originály k nahlédnutí na nástěnkách. Opět si vás s vašimi tipy oběhneme ☺

